

prima instanță: V.Pușcaș
instanța de apel: Iu.Grosu, A.Corcenco, D.Corolevschi

dosarul nr. 2ra-763/16

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Judecători:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea comercială „Mobiport Lux” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Brumari Natalia împotriva societății comerciale „Mobiport Lux” societate cu răspundere limitată, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor privind protecția drepturilor consumatorilor, încasarea penalității și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2015, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Brumari Natalia și societatea comercială „Mobiport Lux” societate cu răspundere limitată, fiind menținute hotărîrea Judecătorei mun. Bălți din 27 mai 2015 și încheierea Judecătorei mun. Bălți din 18 iunie 2015,

c o n s t a t ă:

La 21 decembrie 2012, Brumari Natalia s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva SC „Mobiport Lux” SRL, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor privind protecția drepturilor consumatorilor, încasarea penalității și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii Brumari Natalia a indicat că, la data de 17.02.2011 a încheiat cu pîrîta SC „Mobiport-Lux” SRL, în persoana managerului Antociuc Olesea contractul de antrepriză nr. 96, potrivit căruia pîrîta s-a obligat ca în termen de 15 zile să-i confecționeze și să-i monteze geamuri și uși din PVC și, anume: 3 uși și 7 geamuri, iar dînsa s-a obligat să achite costul lucrărilor în sumă de 1550 euro, dintre care suma de 400 euro a achitat-o în momentul încheierii contractului, suma de 350 euro a achitat-o la solicitarea managerului, iar restul sumei în mărime de 800 euro a achitat-o pînă la data de 26.03.2011.

În rezultatul lucrărilor îndeplinite i-a fost eliberat certificatul de garanție pe un termen de 5 ani.

Afirmă că, în procesul montării a depistat mai multe neajunsuri pe care pârîta s-a obligat să le lichideze, însă încercările de lichidare a neajunsurilor depistate purtau un caracter formal, iar pretențiile sale nu au fost satisfăcute.

Ulterior, s-a adresat de nenumărate ori în mod verbal către managerul societății, Antociuc Olesea, de a înlătura neajunsurile depistate, însă aceste încercări nu s-au soldat cu nici un efect pozitiv.

Drept rezultat, la data de 23.05.2011 s-a adresat pârîtei cu o pretenție, solicitînd înlăturarea neajunsurilor depistate, însă nu a primit răspuns.

A mai indicat reclamanta că, la data de 12.06.2012, în mod repetat s-a adresat cu o pretenție în adresa directorului SC „Mobiport-Lux” SRL pe adresa indicată în contractul de antrepriză nr. 96 din 17.02.2011, care a fost înmînată personal acestuia, însă de către pârîta iarăși nu au fost întreprinse careva măsuri.

În acest context, susține că, la data de 25.07.2012, s-a adresat cu o plîngere în adresa Agenției pentru Protecția Consumatorilor privind acțiunile SC „Mobiport-Lux” SRL.

Ulterior, la data de 01.08.2012 în adresa Agenției pentru Protecția Consumatorilor a fost expediată o plîngere suplimentară, la care au fost anexate probe privind încălcările depistate.

Concomitent, invocă reclamanta că, la data de 01.08.2012 a expediat în adresa pârîtei SC „Mobiport-Lux” SRL o cerere, solicitînd restituirea integrală a prejudiciului cauzat, însă nu a primit nici un răspuns în acest sens.

Specifică că, la data de 25.09.2012 a primit răspunsul Agenției pentru Protecția Consumatorilor nr. 27/02- 2670 din 21.09.2012, prin care plîngerea sa a fost admisă, fiind recunoscută încălcarea drepturilor consumatorilor și recuperarea prejudiciului cauzat prin produs necalitativ, cu anexarea copiei prescripției nr. 00033 privind restituirea costului.

După ce a primit prescripția cu privire la restituirea produsului necalitativ, dînsa a propus pârîtei SC „Mobiport-Lux” SRL să fie stabilit termenul pentru prezentarea lucrărilor pentru a fi înlăturate neajunsurile.

La data de 18.10.2012, a expediat în adresa pârîtei o cerere, prin care s-a stabilit modul și termenul de înlăturare a neajunsurilor conform prescripției nr. 00033, însă în termenul stabilit pârîta nu a întreprins nici o măsură de înlăturare a acestora, motiv pentru care la data de 09.11.2012 a sesizat Agenția pentru Protecția Consumatorilor cu o plîngere privind eschivarea cu rea - voință a pârîtei de la îndeplinirea cerințelor din prescripția nr. 00033 din 24.09.2012.

Solicită reclamanta Brumari Natalia, recunoașterea încălcării dreptului de consumator de către SC „Mobiport-Lux” SRL, restituirea prejudiciului cauzat prin serviciul necorespunzător în sumă de 1550 euro, încasarea din contul SC „Mobiport-Lux” SRL în beneficiul său a penalității în sumă de 9 889 euro, a penalității suplimentare începînd cu data depunerii cererii de chemare în judecată pînă la restituirea totală a costului serviciului necorespunzător, a prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată și a pierderii timpului efectiv.

Pe parcursul examinării cauzei, la data de 11.03.2015, reclamanta Brumari Natalia a depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitînd încasarea din contul

SC „Mobiport-Lux” SRL în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat prin serviciul necorespunzător, dar nu mai puțin de 8000 lei, obligarea pârtei să-i restituie costul serviciilor achitate în sumă de 1550 euro, cu posibilitatea restituirii bunurilor necalitative după confecționarea și montarea unor altor bunuri de către o altă firmă, încasarea penalității în sumă de 72 307,50 euro, reieșind din data calculării și, a penalității de întârziere în mărime de 5 % din data achitării pînă la data restituirii totale a costului serviciului necorespunzător.

La data de 21.05.2015, reclamanta Brumari Natalia a depus o nouă cerere de concretizare a cerințelor, solicitînd suplimentar încasarea penalității în sumă de 77 810 euro, luînd în considerație perioada din 11.03.2015-21.05.2015, adică 71 zile, a cîte 77,5 euro pe zi.

Ulterior, la data de 27.05.2015 reclamanta Brumari Natalia a depus încă o cerere de concretizare a cerințelor, solicitînd încasarea din contul pârtei în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat prin serviciul necorespunzător în sumă de 8000 lei, obligarea pârtei să-i restituie costul serviciilor achitate în sumă de 1550 euro, cu posibilitatea restituirii bunurilor necalitative după confecționarea și montarea unor alte bunuri de către o altă firmă, încasarea penalității în sumă de 78 275 euro, reieșind din data calculării pînă la data emiterii hotărîrii, a penalității de întârziere în mărime de 5 % din data emiterii hotărîrii pînă la data restituirii totale a costului serviciului necorespunzător, a cheltuielilor de judecată, care constau din cheltuieli poștale, în sumă de 122,87 lei și a mărimii pierderii timpului efectiv în sumă de 5000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei mun. Bălți din 27 mai 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către Brumari Natalia a fost admisă parțial, după cum urmează. S-a recunoscut încălcat dreptul de consumator al Nataliei Brumari de către SC „Mobiport- Lux” SRL. S-a încasat din contul SC „Mobiport-Lux” SRL în beneficiul Nataliei Brumari prejudiciul material cauzat de serviciul necorespunzător în sumă de 1550 euro și penalitatea în sumă de 14182,50 euro, iar în total suma de 15732,50 euro. S-a încasat din contul SC „Mobiport-Lux” SRL în beneficiul Nataliei Brumari prejudiciul moral în sumă de 5000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 122,87 lei, iar în total suma de 5122,87 lei. S-a obligat Brumari Natalia să-i restituie antreprenorului SC „Mobiport-Lux” SRL în baza contractului de antrepriză nr.96 din 17.02.2011 trei uși și șapte geamuri confecționate și montate. În rest, pretențiile Nataliei Brumari au fost respinse ca fiind neîntemeiate. S-a încasat din contul SC „Mobiport-Lux” SRL în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 9297,90 lei.

Prin încheierea Judecătoriei mun. Bălți din 18 iunie 2015, cererea reclamantei Brumari Natalia privind asigurarea acțiunii a fost admisă parțial, fiind dispusă aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile și a mijloacelor financiare de pe conturile bancare ale pârtei - SC „Mobiport-Lux” SRL, în limitele sumelor de 15732,50 euro și 5122,87 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea și încheierea enunțate, SC „Mobiport-Lux” SRL și Brumari Natalia au depus apeluri.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 noiembrie 2015, au fost respinse apelurile declarate de către Brumari Natalia și SC „Mobiport Lux” SRL, fiind

menținute hotărîrea Judecătoriai mun. Bălți din 27 mai 2015 și încheierea din 18 iunie 2015.

Invocînd ilegalitatea deciziei și hotărîrii sus-indicate, la 03 februarie 2016, SC „Mobiport Lux” SRL a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea actelor judecătorești contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea înaintată de către Brumari Natalia să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În acest sens, invocă că, instanțele ierarhic inferioare nu au reținut faptul că, recurenta a încercat în nenumărate ori de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, însă fără nici un rezultat, echipa de montare în câteva rânduri prezentîndu-se la domiciliul intimatei Brumari Natalia, însă aceasta refuza de a-i primi.

În astfel de circumstanțe, la data de 10.09.2012, în adresa Agenției pentru Protecția Consumatorilor a fost remisă o notă informativă nr.160, în care societatea a informat-o că, Brumari Natalia refuză să primească echipa de montori în vederea constatării și înlăturării neajunsurilor semnalizate, însă din partea autorității nu a urmat nici o acțiune în vederea soluționării situației create.

Invocă că, la data de 25.09.12 în adresa Nataliei Brumari a fost remisă o solicitare repetată cu nr. 177, privind accesul montorilor la obiectele confecționate și montate, însă care de asemenea nu s-a soldat cu vre-un succes.

Consideră recurenta că, comportamentul intimatei Brumari Natalia are drept scop de a induce în eroare organele statului, cu atît mai mult că, conform raportului de expertiză nr.1682 din 08 octombrie 2014, efectuată în cadrul procesului civil sus-indicat, în concluzia experților se indică clar că confecțiile PVC cu geam termopan, instalate la casa de locuit din str. Beleacova 7, mun. Bălți, la moment sunt în termen de garanție, de aceea neajunsurile depistate urmează a fi înlăturate de către producător. La întrebările, dacă la moment, lucrările pot fi utilizate conform destinației lor și în cazul existenței defecțiunilor care fac imposibilă utilizarea lucrărilor conform destinației, după înlăturarea defecțiunilor acestea pot fi utilizate în conformitate cu destinația avută. Experții ajung la concluzia că pentru exploatarea ulterioară a obiectelor examinate conform destinației, este necesar de a fi înlăturate neajunsurile depistate.

A mai indicat recurenta că, după ce a luat cunoștință cu rezultatul expertizei, din nou a luat legătura cu reclamanta pentru a încheia o tranzacție de împăcare, aceasta comunicînd că în cadrul procesului dorește o astfel de împăcare.

În acest context, la data de 06.03.15 în adresa Nataliei Brumari a fost remisă o nouă solicitare, nr. 18, privind permiterea accesului montorilor de a efectua verificarea și înlăturarea neajunsurilor depistate, însă în cadrul ședinței din 11 martie 2015 reclamanta a comunicat că nu dorește nici o tranzacție, mai mult, a înaintat și o cerere, solicitînd ca instanța de judecată să i-a careva măsuri cu SRL „Mobiport Lux”, deoarece întreprinderea o presează.

Astfel, susține recurenta că, motivele înaintate de către Brumari Natalia precum că, antreprenorul a prejudiciat-o moral, sunt pur declarative, lipsite de sens și careva temei probant.

Totodată, consideră că cerințele, motivele și situația invocată de către Brumari Natalia nu cad sub incidența nici uneia din normele materiale aplicabile cazului.

Recurenta atrage atenția instanței de recurs că, conform pct. 11 al contractului semnat de părți nr. 96 din 17.02.2011, orice litigiu care apare între părți, urmează a fi soluționat pe cale amiabilă. Termenul maxim de soluționare este de 15 zile lucrătoare. Conform pct. 12.1. al aceluiași contract se indică că, toate cererile, scrisorile, acordurile referitoare la executarea prezentului contract, se vor considera valabile cu condiția ca au fost efectuate în formă scrisă și expediate prin scrisori recomandate, ce pot confirma primirea lor la adresele indicate în p. 14.1. și 14.2 ale contractului.

Careva avize de recepție că au fost expediate în adresa lor nu sunt, cu atât mai mult că în scrisoarea din 31.07.2012 reclamanta solicită copii a actelor de înregistrare ce țin de companie, dar nicidecum nu se indică un careva prejudiciu.

Cît privește prima reclamație, aceasta nu este semnată de o persoană împuternicită a companiei de a recepționa careva scrisori, cereri. La fel lipsește data cînd a fost recepționată scrisoarea dată, motiv ce impune de a se ajunge la concluzia că, reclamanta prin înșelăciune dorește să încaseze din contul companiei un venit nejustificat.

La fel atenționează că consumatorul nici la examinarea petiției înaintate către Agenției pentru Protecția Consumatorilor nu a confirmat faptul adresării pe cale prealabilă.

În asemenea situație, consideră recurenta că cererea de chemare în judecată înaintată de către Brumari Natalia cu privire la restituirea contravalorii serviciilor, urma a fi scoasă de pe rol în conformitate cu prevederile art. 267 lit. a) - nerespectarea procedurii prealabile prevăzută prin lege sau contractul părților.

În rezultat, menționează că, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege – înfăptuirea actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de admitere parțială a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (vol.II,f.d.184-186).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 19 noiembrie 2015 (vol.II,f.d.157) și recepționată de către recurentă la data de 07 decembrie 2015 (vol.II,f.d.168), iar recursul a fost depus la 03 februarie 2016 (vol.II,f.d.184).

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către SC „Mobiport Lux” SRL a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge

la concluzia că recursul declarat de către SC „Mobiport Lux” SRL, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Mobiport Lux” SRL, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decît atît, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de SC „Mobiport Lux” SRL, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Mobiport Lux” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea comercială „Mobiport Lux” societate cu răspundere limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî